Борис Пастернак

ВИЗНАЧЕННЯ ПОЕЗІЇ

Перекладач: А.Кичинський

Це — загуслий заливистий свист,
Це — при березі лускіт льодинок.
Це — умерзлий у темряву лист,
Це — кількох солов'їв поєдинок.

Це — солодкий притихлий горох,
Це — усесвіту сльози в лопатках,
Це — з пюпітрів і флейт — Фігаро*
Круто валиться градом на грядку.

Все, що ночі важливо знайти
У купальницькім плесі бездоннім.
І зорю до садка донести
На тремтячій вологій долоні.

Духота — наче дошка плеската.
Жар небесний — не вичаха.
Цим зіркам до лиця б реготати,
Але всесвіт — містина глуха.

---

* Ім'я героя уславлених комедій О.Бомарше "Севільський цирульник" і "Весілля Фігаро", на сюжет яких написані не менш уславлені опери Дж.Россіні й В.Моцарта; саме про них (чи одну з них) тут і йдеться.